

[Lilli Gyldenkilde]

må de lavtlønnede sikres fuld kompensation, for ellers kan netop de grupper ikke klare at få arbejdstiden nedsat.

Når vi siger det, betyder det naturligvis ikke, at selv om man herindefra tilrettelægger en politik, som opfordrer til, at man ved kommende overenskomstforhandlinger arbejder for at få arbejdstiden sat ned, skal lønarbejderne ikke have indflydelse på, hvordan det i givet fald skal udformes. Det, socialistisk folkeparti mener i dette spørgsmål, er, at vi herindefra skal gøre, hvad vi kan, for at sikre, at der ikke kommer ubehageligheder i en overenskomstperiode, som gør, at reallønnen sænkes for de lavtlønnede, hvis man får en arbejdstidsnedsættelse igennem.

Det er denne politik, socialistisk folkeparti har bearbejdet på sit nyligt overståede landsmøde. Vi ville gerne have nogle muligheder for at være med til at presse på, også herindefra, for at få arbejdstiden sat ned, og det er vi selvfølgelig glade for at vi har fået muligheder for. Men som sagt skal det ikke være sådan, at lønarbejderne dermed er frataget muligheden for at kæmpe for så god lønkompensation som muligt.

At få nedsat arbejdstiden, den daglige arbejdstid, som SF forestiller sig, vil ikke ske med det borgerlige flertal, vi har her i folketinget for tiden. Det tror vi ikke på. Det er først og fremmest fagbevægelsen, der i samarbejde med arbejderpartierne må arbejde herfor. Men for at komme dertil kan det være fornuftigt, at der allerede nu lægges op til at få analysearbejdet vedrørende de beskæftigelsesmæssige og samfundsmæssige virkninger af en arbejdstidsnedsættelse frem i lyset. Ind i dette må gå, hvordan man får garanteret merbeskæftigelsen, får påbegyndt en afskaffelse af deltidarbejdet, og man må se på overarbejde.

I en diskussion om en bedre arbejdsfordeling må naturligvis andre aspekter indgå. Her tænker jeg på ting som betalt uddannelse i arbejdstiden, sabbatar, en bedre barselorlov, som også andre ordførere har været inde på. Jeg tror, det var arbejdsministeren, der også var inde på at tage pensionsalderen ind i debatten. Til det sidste vil jeg ærlig talt sige, at med de pensionssatser, vi har for almindelig folkepension, vil en nedsættelse af pensionsalderen ikke være nogen retfærdighedshandling. Arbejdsministeren lagde vægt på – og andre med for den sags skyld – at det skulle

være arbejdsmarkedets parter, der ene og alene skal afgøre arbejdstidsproblemerne. Som bekendt mener vi også i SF, at folk skal have så stor indflydelse, som det overhovedet er muligt, på deres arbejdsvilkår, på deres arbejdsområde og dermed også på arbejdstiden. Vi ved, det er et stort ønske hos mange at få arbejdstiden sat ned, og derfor mener vi godt, at man herinde kan være med.

Det er jo sådan, at fagforeninger selvfølgelig først og fremmest er til for deres medlemmer, men der er altså også nogle, der står udenfor, og som ikke har mulighed for at komme ind og blive medlem, fordi de ikke kan skaffe sig et arbejde først, hvilket er en forudsætning for at komme ind i fagforeningerne. Dem er der altså nogen der er nødt til også at tage hensyn til. Jeg mener ikke, det er sådan, at man ikke også fra fagbevægelsens side tager et vist hensyn til dem, men jeg mener faktisk, at man ikke hidtil har taget nok hensyn til dem, for så var man kommet længere på dette område, end man faktisk er.

Arbejdsministeren var inde på, at tilgangen til arbejdsmarkedet havde været stor i de foregående år og fremover vil være noget faldende. Det tror jeg er rigtigt, men ikke desto mindre er der allerede lavet beregninger på, at vi skal fremskaffe 60.000 job om året i en 10-årig periode bare for at få den arbejdsløshed væk, vi står med i øjeblikket, og for at få tilgangen ind. Hvordan i alverden kan man forestille sig, at det skal kunne lade sig gøre med den historie, vi kender?

Vi kan se tilbage på årene, der er gået, hvor mange job der egentlig er kommet i industrien, og vi ved, vi står midt i en rygende teknologisk udvikling, der virkelig tager fart i disse år. Resultatet af det er, at vi ikke engang kan fremtrylle de job, de 60.000 job pr. år, som skal til i de kommende år. Derfor må vi arbejde med alle de forskellige aspekter, og jeg er da enig med arbejdsministeren i, at man ikke med arbejdstidsnedsættelse alene kan afskaffe ledigheden, for vi kan ikke forestille os at få så kort en arbejdstid på en studs, så vi kan klare alle problemer med det. Derfor har jeg også nævnt alle de andre aspekter, som må med ind i denne arbejdstidsdrøftelse.

Og må jeg så ikke sige, at det jo er mangeløst både af hr. Dyremose og for den sags skyld også af arbejdsministeren at tage både